

שבת
מברכין!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

גירושין ובדידות

הגרועים סובלים מתחושת ריקנות ובדידות. באחד הסמינרים מסרתי הרצאה בנושא שבו אנו עוסקים. לאחר ההרצאה, ניגש אלי אחד מהמשתתפים, גבר כבן ארבעים. הוא סיפר קצת על עצמו - שהוא בעל עסק, עם דירה, בקיצור 'מסודר'. אמרתי לו: יופי, נהדר. והוא אמר לי: שום דבר לא נהדר, באיתי לסוף השבוע הזה לבד, בלי אשתי והילדים. שאלתי אותו: למה? והוא ענה: אני גרוש, אשתי מיררה לי את החיים. לא הסתדרנו, התקוטטנו, ולבסוף התגרשנו. אין לך מושג מה הם חיי בדידות. אדם שהיה נשוי וגידל ילדים, נכנס פתאום לדירה ריקה, דממה בבית... הבדידות הורגת אותי, הבדידות מרה ממות. מי שאומר שלהתגרש זה טוב - משקר!

אמרתי ילדים יתומים? אספר לך על הבת שלי. יש לי ילדה בת שש, ילדה מתוקה זכה וטהורה. לפי הסכם הגירושין, הייתי פוגש אותה פעם בשבוע לשעה שעתיים, ואחר כך מחזיר אותה לאמא שלה. כשהייתי מחזיר את הילדה, רגע הפרידה היה כל כך כואב. הילדה הסתובבה אלי כשדמעות על לחייה ושאלה: אבא, לאן אתה הולך? אבא, למה עזבת את אמא לבד? אבא, למה אתה לא גר איתנו? וכשהייתי מסתובב ופונה אליה כדי לענות לה הייתי רואה דמעות חמות קולחות על לחייה... כל התשובות התייבשו לי מול הדמעות של הילדה בת השש... כל הצרות שאשתי עשתה לי הפכו לאפס אפסים מול השאלה: אבא, לאן אתה הולך?... הייתי הולך למקום סתר ושם הייתי בוכה כמו תינוק. לפעמים שעה, ולפעמים שעתיים. הרגשתי שאני לא יכול לשאת את השאלה: 'אבא, לאן אתה הולך?'. הפסקתי לראות את הילדה שלי. כבר שמונה חודשים שלא ראיתי את הבת שלי...

ואני שואל, מה דעתכם, האם הילדה הזאת לא יתומה?? מצד שני, רבים שואלים: האם זה טוב שהילדים יראו קטטות ומריבות כל הזמן? האם אין בכך נזק גדול יותר מלהתגרש? התשובה לכך ברורה: יותר טוב לטפל בשלום הבית, בהסברה נכונה ובהכוונה מקצועית מאשר להתגרש.

אדם סובל מכאב בעין. האם הוא יסיר אותה כדי לחוש טוב יותר? לאדם יש חור בשן. האם הוא יסתום את החור או יכרות את הראש?...

הגט, נקרא "ספך פְּרִיתוּת", זאת אומרת שנכרת ונפסק הקשר ביניהם. לכן, בני זוג שיש להם בעיות בזוגיות ומתגרשים, צריכים לדעת שבכך הם כורתים את קשר הנישואין שלהם.

עלינו להבין, כמו שיש רופא לעיניים, ויש רופא לשיניים, כך יש רופא לשלום בית. אני עוסק מספר רב של שנים בהכוונה ובהגשת עזרה לזוגות עם בעיות בשלום בית, ואני יכול לומר שעוד לא נתקלתי בבעל רע, וגם לא פגשתי אשה רעה. הגעתי למסקנה פשוטה: "אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך!"

לכולנו ברור שלפני שנוהגים ברכב, חייבים ללמוד ולקבל רשיון נהיגה, כך הדבר בחיי הנישואין!

פרשת השבוע

חינוך הילדים

"וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֶה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֱהָלִים" (כה' כז'). - בין עשו ליעקב היה הבדל גדול בהתנהגות. אחד גדל להיות ילד שמסתובב ברחוב ובשדה, ואחד יושב ולומד ומחכים.

כיצד יתכן הדבר? הרי שניהם נולדו לאמא צדיקה, לשניהם אבא צדיק עם יראת שמיים אדירה, סבא וסבתא (אברהם ושרה) גדולי הדור. שניהם הולכים בצוותא ללמוד תורה בבית מדרש של שם בן נח. אם כן מפני מה זה יצא צדיק וזה יצא רשע? התשובה לכך היא שזה רצה להתחנך וזה לא רצה להתחנך. יעקב שרצה להתחנך הקים את בית ישראל ונהיה מושלם. עשו שלא רצה להתחנך נהיה ציד ושוודד. וכתב הרב דסלר שגורלו של עשו לא נקבע למרידה ופשיעה, אמנם היו דחפים חזקים כבר בבטן אמו אבל הוא קיבל גם את הכוחות להילחם בהם כדי לאפשר לו בחירה חופשית והוא זה שבחר ברע.

מכאן למדנו שיש בחירה ביד הבחור להחליט מה הוא עושה עם עצמו ועתידו. כל הורה צריך לדעת שעד גיל הבחורות אפשר עדין לכוון את הילדים. מגיל 13 לבן ו 12 לבת, הם ברשות עצמם לכן הם נקראים בחורים מלשון בחירה. ההורים יכולים לדבר להוכיח ולשכנע אבל לא להכריח.

אם היה אפשר להגדיר ולומר שְׁעֵשׂוּ למעשה נשר מספסל הלימודים. ויצחק ורבקה התמודדו עם ילד נושר למורת רוחם. כאשר יצחק השתדל לקרב את עשו ורבקה השקיעה יותר ביעקב.

רש"י הסביר על המילים 'ויגדלו הנערים' 'כל זמן שהיו קטנים לא היו נכרים במעשיהם... כיון שנעשו בני י"ג שנה, זה פורש לבתי מדרשות וזה פורש לעבודת אלילים'. כאשר הילדים קטנים קשה להבחין בתכונותיהם.

רק כאשר הם מתפתחים וגדלים, מתברר לאן כל אחד מהם נוטה ומהם ניסיונותיו. מכל מקום גם כשהם קטנים אפשר לגלות קצת מי נוטה יותר למסחר למי יש ידיים טובות ליצירה, ומי יותר מחשבתי ונמשך לדברים רוחניים.

מהו איש שדה? רש"י פירש 'כמשמעו, אדם בטל... ע"כ. עכשיו הבנו שעשו בחר בחיי בטלה, לעשות דברים שלא דורשים מאמץ מחשבתי, לצוד חיות ועופות, לרדוף אחרי חיות, להסתובב ברחוב, בזה הוא בחר. ואילו יעקב איש תם ומנצל את זמנו, גודל ומחכים ולומד תורה.

הפני מנחם כתב בנושא חשיבות ניצול הזמן, 'איתא במשנה (אבות ג' י') 'רבי דוסא בן הרכינס אומר: שנה של שחרית, ויין של צהרים, ושיחת הילדים, ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ, מוציאין את האדם מן העולם'.

הרי לפנינו תיאור של חיי בטלה ובזבוז זמן וסדר יום שמוציא את האדם מן העולם. והפני מנחם כתב בשם הרמב"ם מוציאים את האדם מן העולם שמאבד כל מעלת האדם. ע"כ. כלומר שאדם מאבד גבולות ומאבד את תחושת הסביבה שבה הוא נמצא ולא שם לב לסובב אותו.

והרב כתב עוד בשם הרבי מקוצק שינה של שחרית - תרדמת ימי הנעורים, שלא מנצל את ימי הנעורים שהן השנים המובחרות. והחטא הגדול ביותר הוא בזבוז הזמן. וצריך לראות שלא לאבד את הזמן וזה מביא את האדם לחיות.

הרב הסביר והדגיש שחשיבות הזמן היא בעיקר בתקופת ימי הנעורים שאז היצר הרע חזק מאד ומפתה את הבחור/ה לצאת מהמיקוד ולאבד את תפישת העתיד ולבזבוז את הזמן. ועל הגיל הזה בדיוק אמרה התורה ויגדלו הנערים.

שבת שלום
אבנר קוואס

באחד הכפרים הישנים, רב זקן הגיע לדרוש דרשה בבית הכנסת. בא הרב, נעמד מול הקהל ו...שתק. הקהל חיכה, אך לשווא. הרב פשוט דומם. אחד הנוכחים שאל: "כבוד הרב, מדוע אינך דורש?" הרב קרא לו ולחש באוזנו ששכח את השיניים שלו בבית. מיד רצו עוזריו לבית של הרב, והביאו לו את השיניים. הרב התחיל לדרוש, ולדרוש... המשיך לדרוש ולא סיים. חלפו שעות, הקהל התעייף ורצה כבר ללכת, והרב המשיך לדבר. הגבאי שאל את הרב: "כבודו, מדוע אתה מדבר היום כל כך הרבה?" הרב: "אני לא יכול להפסיק, הבאתם לי את השיניים של אשתתי!"

בדיחה

סוגי עונשים

שימו לב הורים יקרים, שכאשר אנחנו מענישים את הילדים צריך לתת עונש שאנחנו יכולים לעמוד בו. עקיבא שיחק בבית בכדור, למרות ההתראות של אמו. לבסוף הוא שבר את האגרסל. אמרה לו אמו בחמת זעם: אתה לא תבוא איתנו מחר לחתונה של אחותי! כשהיא אמרה זאת היא ידעה שזה לא יתקיים כי כל המשפחה חייבת להגיע. שאל אותה עקיבא: מה, את תביאי בייביסיטר? כן, אמרה אמה. כמה תשלמי לה? הוא שאל. זה לא ענייך. היא ענתה. הילד הצליח להעלות את אמו על 'עץ גבוה' שקשה לרדת ממנו. למחרת, כל בני המשפחה הגיעו מוקדם הביתה להתארגן לקראת החתונה. אף אחד לא עצר את עקיבא מלהתקלח וללבוש בגדים חגיגיים. גם כשהמשפחה ירדה לרכב אף אחד לא עצר אותו ביציאה מהבית. כשכולם היו ברכב ואבא התחיל לנסוע קם עקיבא מהמושב האחורי ואמר לאמא: את רואה שלקחת אותי?... הרי לפנינו הטלת עונש ללא שיקול דעת שגרם בסופו של דבר להחלשת האמא והמילה שלה בעיני הילד. במקרה כזה, אם אמרנו לו שמשאירים אותו, אז אין לנו ברירה אלא להזמין בייביסיטר ולקיים את העונש. או לחילופין, להמיר לו את העונש בדבר אחר כמו שנלמד בהמשך.

למדנו שדרך העונש מלמדים את הילד לדעת מה יותר חשוב ועל מה לשים את הדגש. נוסף ונאמר שגם שסוג העונש מלמד על חשיבות הדברים. לדוגמא, אם סוג העונש יהיה שלילת ממתקים, כסף, או דברים חומריים אחרים, הילד יבין שהחומר חשוב. לעומת זאת אם נעניש עונשים רוחניים נעביר דרכם מסר סמוי שהרוחניות עיקר. עונש רוחני - לדוגמא, הילד או הילדה התפרעו בבית והשחיתו חפצים. אפשר לומר להם: רציתי לקחת אתכם לקניות בסופר אבל אחרי ההתנהגות שלכם אתם נשארים בבית. נכון הדבר שקניות הוא ענין חומרי אבל עצם החוויה של הקניה היא דבר רוחני (תשאלו את הנשים). לחילופין, אפשר לומר להם: מחר יש ברית מילה לאחיין. חשבתי לשחרר אתכם מוקדם מהלימודים, אבל אחרי ההתנהגות הזאת אתם נשארים ללמוד כרגיל. להפסיד כזה אירוע, זה עונש רוחני. בדומה לזה אפשר להעניש אותם ולא לקחת אותם למסיבה משפחתית או לחתונה.

סיפור לשבת

הרב יצחק אבוחצירא - ה"בא חאקי" זצ"ל

עוד בהיותו רבה של העיר רמלה היה מכתת את רגליו מעיר לעיר וממושב למושב, כדי לעורר ולחזק את אחינו בני ישראל שבכל אתר ואתר בקיום התורה והמצוות. באחד מביקוריו ביישוב מסוים, שבו הרצה את דבריו במתק שפתיים נפלא ניגשו אליו לאחר דרשתו בני היישוב, וצרתם בפיהם: "רבינו! יש פה תרנגול משונה שלא מפסיק לקרקר, מטריד הוא אותנו מאד ונודדת שנתינו בלילות". מיד ענה להם ואמר: "יש פה ילד שהוריו עדיין לא מלו אותו". הביטו האנשים זה בזה בתימהון ואמרו: "לא ידוע לנו על ילד כזה!" - "הזדרזו לברר", ענה להם הצדיק, "ובעז"ה תמצאו". לאחר כמחצית השעה חזרו האנשים ואמרו: "כן רבינו. מצאנו והבאנו עימנו את הורי הילד". כשעמד אביו של הילד בפני רבינו פרץ הוא בבכי ואמר: "רבי! מעולם לא חשבתי, שלא למול את בני, אך מה אעשה, ולא הייתה בידי יכולת כספית לערוך את סעודת ה'ברית-מילה' והחלטנו לדחותה, כדי שאף אנו נעשה סעודה כמו כל חברנו, אך לצערנו, הרב מצבנו הכספי לא השתפר, וכבר עברו חמש שנים - ועדיין לא מלנו את בנו!". מיד ציווה הרב להכין סעודה מפוארת לכבוד המצווה, וערכו הם וקיימו את מצוות 'ברית-מילה' בו ביום. עם קיום מצוות 'ברית-מילה' בילד זה, הפסיק אותו תרנגול את קרקוריו הקולניים. וכששאלו את באבא חאקי: "מניין? איך ידעת, שיש כאן ילד לא מהול?". ענה הוא להם בענוות חן: "אין דבר שלא כתוב בתורתנו הקדושה, וצריכים אנחנו רק להתקדש ולהיטהר, וכל צפונותיה ייחשפו בפנינו".

מעשה בוגר, שהיו נשואים 51 שנה ולא זכו פרי בטן. כששמעו הם על האותות ומופתים, שמתרחשים בעיר רמלה בכוחו של פועל הישועות "באבא חאקי" הזדרזו ובאו לביתו, ובדמעות שליש שפכו את בקשתם בפני רבינו. "הסירו כל דאגה מליבכם" אמר להם הרב, "בעזרת ה' יתברך תוך שנה תזכו לזרע קודש בר קיימא, אך בקשה אחת לי אליכם, מיד כשיולד הילד, הביאוהו נא אליי כדי שאברכנו". עוד באותה שנה זכו הם לבן בכור, ומשמחתם והתרגשותם הגדולה שכחו את בקשתו של הרב. כשגדל הילד, התברר, שאינו יכול ללכת ברגליו. והם הצטערו עד מאד. הם דרשו ברופאים, אולם כל ניסיונותיהם עלו בתוהו. או אז נזכר לפתע האבא ואמר לאשתו: "הרי בזכות ה'באבא חאקי" זכינו בזכותו לבן זה, מדוע לא נלך אליו ונבקש ברכה לבריאותו של בנו?". וממחשבה למעשה, יצאו הם מיד לדרכם, כשפניהם מועדות לעיר רמלה. כשהגיעו לביתו של הרב, נכנס האבא עם בנו בידו ואמר 'ליבאבא חאקי': "רבי קדוש! הנה ילד זה, זכיתי ונולד הוא בזכות ברכתך, אך עתה ראה איזה שבר עצום, בנו זה משותק הוא ברגליו, ואינו יכול ללכת כלל!" - "והלא אמרתי לכם, שמיד עם היוולדו הביאוהו אליי, כדי שאברכהו?" אמר להם הרב. נזכרו הזוג בבקשתו של רבינו ומיד ביקשו את סליחתו והסבירו, שמהתרגשותם הגדולה שכחו הם את בקשתו. "לא נורא" אמר להם הצדיק. "הושיבוהו בבקשה על ברכיי", ומיד כשישב הילד על ברכיו של רבנו, לקח הוא מים ומרח את רגליו של הילד. מיותר לציין, שלאחר שהורידו הרב מברכיו, הלך הילד כאחד האדם.

(עין חמד)

קו המשפחה העולמי

ייעוץ והכוונה עם יועצים ללא עלות

בנושאי שלום בית וחינוך ילדים

בימים א-ה בין השעות 09:00-23:00

הפנייה ליועצים/ות מוסמכים בכל רחבי הארץ

חיגו מחו"ל +972-796990699

9421*

ביתנו
החדש
הוא
ביתנו
חינוך לחי משפחה

